

Mil milions d'estrelles

La nostra vida està teixida d'esdeveniments bons i dolents, de temporades amb dificultats i problemes i d'altres de bonança i èxit; no hi manquen tampoc ombres i foscors, llum i claredat; hi ha també moments de mort i resurrecció. En aquest sentit es fa realitat aquella dita popular que "després del temporal ve la calma."

Sovint, però, la crua realitat de cada dia se'ns fa costa amunt i hi ha estones que sembla que la vida queda com atrapada dins un túnel del qual no se'n veu el final, ni la llum, ni la sortida. I aquest fet que ens sol passar individualment a vegades es dona també col·lectivament. Es pot afirmar que ara vivim un d'aquests moments d'inestabilitat a nivell gairebé mundial. La realitat social, espiritual i cultural de la nostra societat està en crisi a molts de nivells i pareix que no hi ha manera de trobar sortides viables.

No fa molt els bisbes espanyols han presentat un pla de pastoral per quatre anys (2016-2020) i a la primera part presenten una síntesi dels trets més importants de la cultura dominant i de la mentalitat més estesa avui en la nostra societat. Prenent peu del que ells afirmen mostraré alguns d'aquests trets significatius.

En el nostre món occidental hi ha una idea estesa de que la religió no té fonament racional ni científic i, per tant, és considerada com una pràctica personal o un bé cultural però que pertany a l'àmbit de la vida privada. En la vida pública, el silenci sobre Déu s'ha imposat com una norma indiscutible. Cada vegada més la mentalitat dels nostres conciutadans és més mundana, sense referències habituals a Déu ni a la vida eterna.

Vivim també un moment d'exaltació de la llibertat i del benestar material. En principi això no és dolent, però la cosa es complica quan la valoració absoluta de la pròpia llibertat porta al convenciment de que els nostres desitjos basten per fundar vertaders drets i, fins i tot, la falsa pretensió de "redisenyar" la persona.

No es pot negar que vivim l'absència de referències religioses i el que predomina és una cultura purament materialista. En l'àmbit públic a penes hi ha qui s'atreveixi a fer una referència cristiana o simplement religiosa i predominen en general els interessos econòmics, els consensos oportunistes... sense tenir gairebé en compte les referències morals.

Així es compleix allò de que "l'home és la mesura de totes les coses." Pensem però que, en aquesta tessitura, el que és bo per a un pot ser dolent per a l'altre. El que és bo avui pot ser dolent demà. No hi ha valors absoluts. Tot és relatiu i mutable. D'aquesta manera s'estableix com a criteri moral decisiu el propi interès, els gustos i els desitjos personals desembocant a la cultura del "tot val".

Davant aquest panorama, un té la sensació d'estar travessant un desert hostil i perillós. Així i tot queden motius per a l'esperança: Hi ha molta gent que lluita per un món més humà, més just i solidari i, al cap davall, els seguidors de Jesús tenim encesa la llumeta de l'esperança ja que creim que Ell, resuscitant d'entre els morts, ha vençut el mal i la mateixa mort. Les seves paraules: "coratge, no tingueu por," ressonen en els nostres cors.

Sovint solem acabar les nostres celebracions amb els nins i adolescents cantant aquella cançó tan significativa:

I és que hi ha mil milions d'estrelles,
aquesta nit que ara fosca veus
i en el desert un oasi t'espera
encara que sols vegis arena.

Que el Ressuscitat ens ajudi a superar les nostres pors i foscors.

BON PASCO A TOTS!

Rentar els peus: signe de servei

Conversa amb Toni Morey, en nom dels "dotze apòstols"

"Era just abans de les festes de Pasqua. Jesús sabia que li havia arribat l'hora de fer el pas d'aquest món al Pare. Ell, que sempre havia estimat els seus enmig del món, va demostrar fins a quin punt els estimava" (Evangeli de Joan, 13,1)

Aquests paraules, plenes de força i d'emoció, predeixen el moment en què Jesús es posa a rentar els peus als seus deixebles enmig del Sopar pasqual. Era el vespre abans de la seva mort.

Aquest signe del lavatori de peus, que anam repetint cada Dijous Sant, ens pot sonar avui dia com una simple representació, un ritual que ve marcat dins l'ordre de la celebració. En realitat és un recordatori de l'ensenyança pràctica de Jesús: "Si jo, el Mestre i el Senyor, vos he rentat els peus, també vosaltres els vos heu de rentar mútuament." Jesús mateix havia començat demanant: "Compreneu el sentit d'això que acab de fer?" (Joan 13, 12-17). No és un fet aïllat, sinó que situa davant els nostres ulls el que Jesús ha fet cada dia. Es tracta d'entendre que el servei humil als germans és una actitud fonamental per a tot deixeble, per a tot cristià; i això ha de tenir conseqüències pràctiques.

Precisament enguany el grup que representava els "dotze apòstols" a la parròquia de N^a S^a dels Dolors durant 27 anys, dona pas a joves i adolescents de les distintes parròquies, que ens expressaran allò que com a comunitat cristiana, estam convidats a fer cada dia: estimar com Jesús va estimar, servir com Ell va servir.

I amb aquest motiu, hem volgut tenir una conversa amb l'amo En Toni Morey de can Tafal, sempre disposat a col·laborar i participar, i que ha estat l'ànima d'aquest grup.

Com va néixer i es va organitzar el grup?

La iniciativa vingué de Mn. Tomàs Riera, que va contar al rector Mn. Joan Bauzà com a Puerto Rico havia organitzat el lavatori de peus del Dijous Sant: un grup de 12 homes

representaven els "dotze apòstols"; anaven revestits amb túnica i capa i estaven situats a un lloc destacat del temple. Va semblar que també es podria fer a la parròquia dels Dolors, i D. Tomàs se'n cuidaria d'organitzar-ho. Per tal motiu em va demanar si jo podria cercar els homes adequats per al "lavatori dels peus", i vaig posar fil a l'agulla. El grup s'ha mantingut ben animós durant 27 anys, essent rectors els mossens Joan Bauzà, Francesc Ramis, Miquel Gual, Rafel Umbert i Andreu Genovart.

Quines persones formen el grup i com s'ha mantingut?

Al principi no fou gens fàcil trobar els 12 homes per dur a terme aquesta idea, però ho aconseguírem, i durant tots aquests anys no hem fallat mai. L'economia parroquial va pagar la roba per fer les capes i noltros aportàrem les túniques dels vestits de 'campinorat'. Així sortírem revestits d'apòstols.

Dels primers que en formaven part, ja ens han deixat per anar a la Casa del Pare: En Sebastià Planisi, En Toni Jaume i En Guillem Rosselló. Evidentment hi ha hagut altes i baixes i els darrers que l'any passat hi participàrem varem ser: Andreu Morey, Pep Riera, Joan Llodrà, Tomeu Adrover, Toni Capó, Mateu Català (pare), Mateu Català (fill), Toni Rigo, Llorenç Gayà, Guillem Gayà i jo mateix (Toni Morey).

No ens podem oblidar de les dues dones que ens ajudaven a vestir; la primera fou Na Maria Ramis ja difunta i llavors, durant molts d'anys i fins al final, ho ha fet Na Joana Andreu.

Al llarg de l'any jo em veia amb alguns del grup, però sempre era la darrera setmana de Quaresma quan els avisava a tots per confirmar la seva participació o cercar qualcú en cas de necessitar suplents. Un any ho foren dues dones, perquè uns dies abans dos foren baixes i en tan poc temps no poguérem trobar substituïts.

Lavatori dels peus en temps del rector Francesc Ramis.

Sempre hem procurat que hi hagués un jove per poder representar Sant Joan, i jo he fet sempre de Sant Pere.

Tots hem estat fets al compromís i l'hem mantingut dins les nostres possibilitats.

Experiències i sensacions que heu viscut amb aquest servei?

Durant la Quaresma i sense faltar cap any m'he deixat la barba per identificar-me millor amb l'apòstol Sant Pere. Crec que Déu m'ha ajudat i donat forces per dur endavant aquesta missió. Tots ens hem sentit animats i valorats. Ho hem fet amb molta il·lusió i respecte, intentant fer nostre el gest de Jesús que simbolitza el servei al pròxim fins a les darreres conseqüències.

No podem acabar sense dir que la parròquia com a agraïment, dia 8 del mes actual, va convidar a sopar tot el grup juntament amb Mn. Tomàs, Mn. Andreu i Mn. Francesc Xavier.

Quan acabà el sopar, En Toni Morey va dirigir unes paraules als assistents:

"Podem estar molt satisfets per tots aquests anys que el Dijous Sant el sacerdot, representant Jesús, ens ha rentat els peus amb tot el que això significa. No feim una retirada, sinó que volem donar pas a la joventut que empeny i que és la que donarà continuïtat a les nostres celebracions i a la nostra Església. Noltros no podem faltar a la celebració del Dijous Sant. Hi hem de ser com a testimonis d'aquests 27 anys, perquè mentre visquem, cada any hi haurà el Dijous Sant per celebrar i molts de germans necessitats per ajudar."

Han realitzat l'entrevista:
Francisca Vicens i Bartomeu Tauler

L'oració a l'hort: arriba el moment de la gran prova

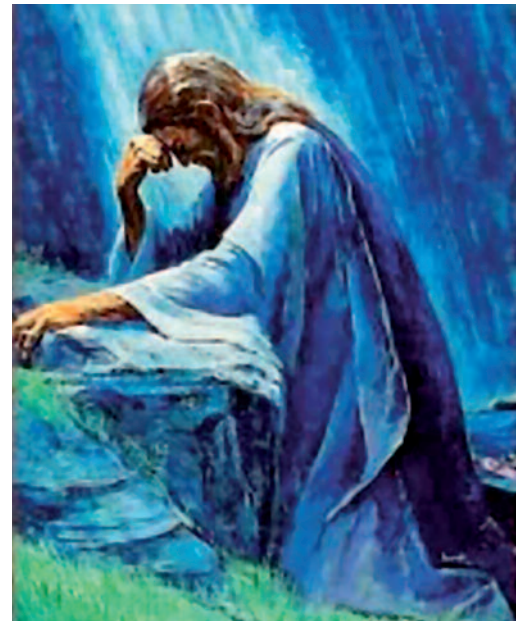

El primer gran escenari de la Passió és el de la muntanya de les Oliveres, amb un punt de partida que és l'oració a l'hort, el moment que més ens acosta la interioritat de Jesús, la seva forma d'afrontar el sofriment i la violència, la seva manera d'entendre Déu i de lluitar contra la temptació. És un instant privilegiat en el qual podem conèixer de primera mà com és Jesús, de quina manera pateix, com viu com a humà totes aquelles qüestions que, també, posen en perill les nostres seguretats, enfrontat als moments decisius de la seva vida.

Sant Marc ens presenta un home angoixat, que cerca Déu i el recolzament dels seus, i que, en ambdós casos, ha de fer front a la soledat més radical, agreujada per l'absència dels deixebles que, a més, dormen. Segons els narradors no hi ha testimonis directes d'allò que va experimentar Jesús, ni tampoc ens és possible saber d'una manera fidel i exacte el que va dir o el que va experimentar en la seva oració. Els evangelistes en fan, per tant, una composició teològica, que ens dóna molta informació si ens hi fixam bé.

L'Evangelí més antic, que és el de sant Marc, descriu l'estat d'ànim de Jesús: davant el que li ve al damunt, "començà a sentir esglai i abatiment"; dos termes durs, tal com comenta el biblista Teodor Suau. El primer expressa incomprensió davant el que pot succeir, que provoca terror i pànic; el segon, acaba en un profund sentiment de depressió i inquietud. En paraules de l'estudiós Suau, "Jesús es troba davant de qualche cosa que ni esperava ni entén."

El Mestre es troba abatut, sobretot perplex. Alguns versos descriuen d'una manera admirable la contradicció interior que el capola per dins: cerca la solitud, però desitja la presència dels amics. El veim anar i venir. De la pregària als deixebles, dels deixebles a la pregària, fins a caure a terra repetides vegades. No estam acostumats a un llenguatge tan cru quan es parla de Jesús, i per això l'han suprimit els altres evangelistes quan parlen d'aquests moments tan difícils abans de la seva detenció.

El problema central al qual s'ha d'enfrontar és que els esdeveniments semblen negar l'Amor sense límits del Pare, les passes que ja ha començat a fer el projecte novèdós del Regne de Déu, i donen la raó als enemics. El present torna espès, incompreensible. Cal que Jesús afronti la realitat per molt dura que aquesta sigui, un cop ha guaitat a l'abisme de tot el que li pot passar, en un escenari imminent de violència, menyspreu i sentiments de fracàs absolut, i sigui capaç de superar la gran prova, la temptació definitiva d'enviar-ho tot en orris en sentir-se abandonat pel seu Pare, que calla d'una manera escandalosa en un moment tan decisiu.

Jesús capgira aquesta situació tan crítica i llavors, en paraules de Teodor Suau, "langoixa es fa comunió. Cal saber posar la vida en mans de Déu des de la certesa de l'omnipotència de l'Amor... encara que no sentengui res."

Gràcies a la pregària intensa i confiada del Mestre, des del Pare tot s'ha aclarit. I en l'albada del dia de Pasqua la comunitat de seguidors descobrim que l'Amor sense mesura de l'Abba és més gran que la mort, malgrat que moltes vegades sentim la mateixa incomprensió i la idèntica depressió que va experimentar Jesús en els primers moments de l'oració a l'hort.

Montserrat Nadal Fullana

Breus

Equip de redacció

MOVIMENT PARROQUIAL

DEL 12 DE FEBRER
AL 18 DE MARÇ

Parròquia dels Dolors

Noces:

- Jaume Riera Fernández amb Laura Centeno González

Noces d'Or:

- Miquel Bisellach Serra i Antònia Adrover Gomila

Defuncions:

- Margalida Pascual Bauzá
- Miquel Riera Sureda
- Melcion Fullana Caldentey
- Joan Marí Juan
- Guillem Febrer Rosselló
- Francisca Oliver Pascual
- Maria Santandreu Ramis
- Pedro Sabater Llobera
- Joana Antònia Veny Girart
- Pedro Llobera Matamalas
- Mª Montserrat Gomila Suñer
- Miquel Pascual Febrer
- Catalina Mª Mas Caldentey
- Angela Brunet Nicolau

Parròquia de Crist Rei

Defuncions:

- Maria Mayol Nicolau
- Catalina Mas Llabrés
- Sion Riera Riera
- Maria Parera Frau
- Magdalena Femenias Llull
- Apolònia Sagrera Galmés
- Antònia Sard Gelabert
- Jordi Caldentey Oliver
- Antonio Guardiola Iñiguez
- Clara Forteza Pomar

Parròquia de Sant Pau

Defuncions:

- Aina Fons Fluxà
- Toni Gelabert Mestre
- Miquel Andreu Sastre
- Joan Sbert Socias

ARRIBA LA SETMANA SANTA

Estam a les portes de la Setmana Santa. Un any més tenim l'oportunitat de reviu els principals misteris de la nostra fe. Tornarem contemplar Jesús que, des del seu amor, entrega la vida per nosaltres. Són dies per reflexionar, intensificar la nostra pregària, agrair tot el que ha fet Jesús per nosaltres. Una vegada més, el Ressuscitat donarà sentit a les nostres vides, il·luminant les nostres foscos i eliminant les nostres pors.

PROCESSÓ DEL SILENCI

Vista la bona acollida que tengué l'any passat la processó del silenci i la pregària, enguany la tornarem fer. Serà el dimarts dia 22 a les 21 h. amb sortida del convent de sant Vicenç Ferrer. No hi haurà passos, ni bandes de música, tan sols la coral de Fartàritx que durant el recorregut anirà interpretant algunes cançons apropiades al moment. Hi poden participar tots els feels.

NOVETATS PER A LA SETMANA SANTA D'ENGUANY

El Consell de Pastoral interparroquial, després d'un temps de consulta i reflexió, aprovà la proposta de celebrar una **única Eucaristia el Dijous Sant horabaixa** per a totes les Parròquies i centres de culte exceptuant la del monestir de les Benedictines. La celebració conjunta serà a la **Parròquia dels Dolors a les 19 h.**

A proposta de l'equip de l'àrea de Celebració del mateix Consell, s'acordà també mirar de donar molta participació al Grup Emaús en les celebracions de Setmana Santa i, entre altres coses, pensaren si enguany els 12 apòstols podien ser membres dels qui formen aquest grup de procés catequètic.

Des d'aquí volem agrair la disponibilitat i esperit de servei demostrats durant tants anys al grup d'homages que han fet d'apòstols a la missa del Dijous Sant a la Parròquia dels Dolors; no volem marginar ningú, però creim que és convenient donar pas a la participació de generacions més joves per així assegurar la continuïtat.

Una altra novetat és que enguany l'exercici piadós dels **dotze sermons** serà a **l'església de Fartàritx** (convent de les Germanes de la Puresa) el dia del Ram a les 19 h. Aquest dia **se suprimeixen les misses vespertines** donat que el matí s'hauran celebrat les benediccions dels rams amb processó i missa a les tres Parròquies. **Es mantén la missa vespertina de les Benedictines a les 18 h.** amb benedicció de rams. D'aquesta manera es facilita també la participació a **la processó de la Parròquia de Crist Rei** que enguany serà a les **20'30 h.** per raons tècniques i pràctiques.

ATENCIÓ AL CANVI D'HORARI

La nit del 26 al 27 de març, concretament a les 2 de la matinada, hi ha el canvi oficial d'horari i els rellotges s'han d'avançar una hora com pertoca fer a l'horari d'estiu. Convé tenir-ho present per no arribar "misses dites" a la celebració pasqual i processó de l'encontre.

PUNTUALITAT I MÒBILS

En alguna ocasió ja hem tractat aquest tema però convé insistir-hi. De la mateixa manera que quan anam a un concert, obra de teatre o pel·lícula procuram arribar puntuals i apagam els mòbils, quan per megafonia ens ho indiquen, igualment tots ho hauríem de fer pel que respecte a les nostres celebracions eucarístiques: vos pregam que arribeu d'hora perquè les misses comencen puntualment i que, en accedir el temple, poseu els telèfons mòbils en silenci; és per el bé de tots.

SETMANA SANTA MANACOR

CELEBRACIONS LITÚRGIQUES 2016

	Dissabte 19 de març	Diumenge del Ram	Dijous Sant	Divendres Sant	Vigília Pasqual	Diumenge de Pasqua
Els Dolors		11.30	19.00	19.00		Missa i processó 10.00
Crist Rei		10.45				19.00
Convent St. Vicenç Ferrer					21.00	11.15
Fartàritx	19.00					
Sant Pau		10.00				19.30
Benedictines		18.00	18.00	18.00	19.00	18.00
Residència Novaedat		10.30				